

NOTAT FRÅ PROGRAMSTYRE KNYTT TIL PROGRAMSENSORRAPPORT I ENG325/ENG326 FOR 2014

Dato for handsaming i programstyret:

_____15.04.2015_____

Kommentarar frå programstyret:

Kristin Killie (UiA) har evaluert to emner i lingvistikk: *Old English* og *Language attitudes*. Hun leverte evalueringsrapporten den 2. januar, 2014.

Sensoren er hovedsaklig positiv til de forskjellige aspektene ved kursene, for eksempel måten pensumet er lagt opp på, og problemstillingene emnene tar for seg. Sensoren peker på at det virker som om studentene er svært fonøyde med opplegget og med lærerne. Hun understreker at måten studentpresentasjonene styres på kan sees på som et pluss. Hun foreslår imidlertid at man vurderer å innføre en obligatorisk skriftlig innlevering, og at på dette nivået bør studentene ikke ha skoleeksamen; semesteroppgave eller hjemmeeksamen ville ha vært bedre egnet. Hun anbefaler semesteroppgave som læringsaktivitet/vurderingsform, og helst også en muntlig presentasjon. Sensoren har ingen kommentarer til studiekravene, og ingen innvendinger mot vurderingsprosessene som benyttes ved UiB.

På programstyremøtet den 15. april, 2015, ga lingvistene uttrykk for at de satte pris på sensorens evaluering, og formulerte ingen innvendinger mot den.

Fagkoordinator: _____ Karol Janicki _____

Dato: _____ 17.4.2015 _____

ENG325/ENG326 – evalueringsrapport

Kristin Killie, programsensor for engelsk språk ved UiB (2. januar 2014)

Evaluering av ENG325 Masteremne i engelsk lingvistikk III: Old English (våren 2014)

1. Pensum, innhold, læringsaktiviteter og vurderingsformer

Pensumet er lagt opp på klassisk vis, med ei introduksjonsbok og et utvalg artikler som fokuserer på noen få spesifikke tema. Dette er en fornuftig strategi. Det er lett å være overambisiøs på studentenes vegne ved å lage et emne som favner for vidt, og som skaper mer forvirring enn læring. Omfanget av pensum virker rimelig.

Emnet tar for seg ulike problemstillinger, forskningsparadigmer og metoder og skulle derfor være godt lagt opp til å oppnå det første læringsmålet som nevnes i emnebeskrivelsen, som er følgende:

Etter fullført masteremne i engelsk lingvistikk skal studenten ha god innsikt i teoretiske og metodiske innfallsvinkler for det feltet som er blitt gjennomgått og kjennskap til nyare forskning innanfor dette feltet.

Det virker som om studentene er svært fornøyd med læreren. Det ser også ut som om læreren har laget et godt opplegg, der det varieres mellom ulike læringsaktiviteter, og der studentene i høy grad blir aktivisert gjennom oppgaveløsning og studentpresentasjoner. Aktive læringsformer er som kjent svært viktig for læring, og det er nok enda viktigere når temaet er såpass komplisert og ukjent som gammelengelsk er for de fleste. Jeg vil spesielt framheve den måten læreren har lagt til rette for studentpresentasjonene gjennom gode og tydelige instruksjoner. Det å skulle presentere noe innen gammelengelsk er ingen lett oppgave for en novise, men her har studentene fått hjelp til fokusere på spesifikke temaer og til å strukturere arbeidet. Det at studentene blir bedt om å diskutere i hvilken grad dataene stemmer overens med bestemte hypoteser om gammelengelsk, gjør presentasjonene til små-skala forskningsprosjekter, som blir lagt fram mer eller mindre slik en forsker ville lagt fram sine data på en konferanse. Presentasjonene bidrar på denne måten til at studentene når læringsmålet om å erverve seg kunnskap om metodiske innfallsvinkler innen forskningsfeltet. Kunnskap som erverves gjennom praksis får jo som regel også bedre fotfeste enn kunnskap man kun har lest seg til.

Arbeidet med presentasjonene kan også bidra til å nå det andre læringsmålet for emnet, som er følgende:

Etter fullført emne skal studenten være i stand til å gi undervisning og drive forskning og anna fagleg utviklingsarbeid som gjeld temaet emnet omhandlar.

Et annet pluss ved å styre studentpresentasjonene på denne måten er at også de andre studentene vil få utbytte av dem. Når man kun gir studentene et tema for en presentasjon, uten noen

retningslinjer, er det alltid en fare for at studentene ikke helt skjønner hva som er interessant og viktig og ender opp med å snakke om ting som er irrelevante eller selvfølgelig. Slik kaster man bort verdifull undervisningstid. Når man gjør ting som her, blir presentasjonene interessante og lærerike også for medstudentene. Altså fungerer studentene som lærere for hverandre. Veldig bra!

Jeg vil imidlertid foreslå at man vurderer å innføre ei obligatorisk skriftlig innlevering. En mulighet her er at studentene rett og slett leverer inn presentasjonen i skriftlig form også. Dette ville gi studentene verdifull skrivetrening, med mulighet for tilbakemelding på form, språk, metode og innhold.

Personlig er jeg enig i den studenten som mener at en på dette nivået ikke bør ha skole-eksamen. Hjemme-eksamen eller semesteroppgave er langt mer lærerikt og vil også bidra til å gi studentene skrivetrening før de setter i gang med MA-oppgaven. Disse vil således fungere som en læringsaktivitet, ikke bare som en test av faktiske kunnskaper. Bruken av semesteroppgave ville også bidra til at det tredje læringsmålet ble oppfylt, nemlig:

Studenten skal kunne planlegge og gjennomføre arbeidsoppgåver som strekkjer seg over ei viss tid.

Jeg kan ikke se at dette læringsmålet kan bli oppfylt når man ikke på noe stadium arbeider med arbeidsoppgaver som strekker seg over ei viss tid. Skole-eksamen er ikke egna til å nå dette læringsmålet. En semesteroppgave ville også være en god øvelse for studentene før MA-oppgaven. Hjemme-eksamen ville også være bedre i så henseende enn skole-eksamen.

En mulig modell som jeg selv har gode erfaringer med, er å ha semesteroppgave som vurderingsform, med veiledning og innlevering underveis, samt muntlig presentasjon av oppgaven, som obligatoriske undervisningsaktiviteter. Da får studentene øvelse i å jobbe med langsiktige prosjekter, de får anledning til å justere kursen som et resultat av veiledning, og de får lønn for strevet i form av gode karakterer dersom de har gjort en god innsats. En slik modell bidrar til at alle de ovennevnte læringsmålene blir nådd.

Det siste læringsmålet i emnebeskrivelsen er:

Han/ho skal sjølvstendig kunne halde fram med eiga kompetanseutvikling og spesialisering.

For å bli i stand til å videreutvikle egen kompetanse og spesialisering må man lære hvordan man gjør det, dvs. hvilke redskaper, kilder osv. man bruker. Det er godt mulig at det undervises om dette i emnet, men det gis ikke informasjon om dette verken i den generelle eller den spesifikke emnebeskrivelsen. Jeg foreslår derfor at dette synliggjøres.

Eksamen

Se kommentaren i avsnittet over.

2. Studie- og eksamenskrav og generelt om studentane sine prestasjonar

Jeg har ingen kommentarer til studiekravene. Dette emnet bør kunne tas av alle som har tatt bachelor i engelsk. Når det gjelder eksamenskrav, mener jeg, som nevnt over, at studentene burde ha hatt ei obligatorisk innlevering – eventuelt obligatorisk veiledning, obligatorisk innlevering og obligatorisk muntlig presentasjon, alle knytta til samme oppgave.

Det høye nivået på studentenes prestasjoner tyder på at de har hatt en god lærer.

3. Vurderingsprosessen som blir nytta i studiet og praktiseringa av karakterskalaen A-F og ev. bestått/ikkje bestått

Jeg har ingen innvendinger mot vurderingsprosessene som benyttes ved UiB. Den møter alle lovens krav om upartiskhet og faglig kvalifisert bedømming. Bruken av bokstavskalaen er også det eneste fornuftige i et emne som dette. Bestått/ikke bestått ville ikke bidra til en høy nok motivasjon blant studentene.

4. I kva grad har du som programsensor deltatt i drøftingar i fagmiljøet om struktur og innhald i studieprogrammet og om dei vurderingsmetodane som blir nytta

Jeg har ikke deltatt i slike drøftingar, kun gitt tilbakemeldinger i skriftlig form.

5. Ev. særlege forhold ved gjennomføringa av studieprogrammet i perioden

Jeg kjenner ikke til noen særlige forhold som kan nevnes her.

6. Rolla og oppgåvene som programsensor

Programsensorordninga synes å være et fornuftig tiltak. Det er viktig å få et eksternt blick på det man holder på med, og ordninga kan føre til fruktbar erfaringsutveksling mellom lærestedene.